

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-797/16

Judecătoria Bălți

Judecător A.Guțu

DECIZIE

În numele Legii

19 octombrie 2016

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Gheorghe Scutelnic

Judecătorii

Oleg Moraru și Svetlana Șleahitițki

Grefiera

Mihaela Roșca

Cu participarea:

Procurorului

Liliana Pasat

Avocatului

Oleg Spînu

a judecat în ședință publică în instanța de apel apelul declarat de procurorul în procuratura mun.Bălți, Rodica Tataru împotriva sentinței judecătorei Bălți din 21 iunie 2016, pe cauza penală în privința lui:

xxx, născut la xxx, IDNP xxx, originar și viză de reședință în sat.xxx, raionul Dondușeni, domiciliat sat.xxx, raionul Ocnița, cetățean al RM, are studii medii incomplete, căsătorit, neangajat în câmpul muncii, anterior condamnat prin sentința Judecătorei Dondușeni din 15.12.2005 în baza art.145 alin.(3) lit.f), h) Cod penal la 20 ani închisoare, prin decizia CSJ din 23.05.2006 acțiunile acestuia fiind recalificate, acesta fiind condamnat în baza art.151 alin.(4) CP la 12 ani închisoare, penitenciar de tip semiînchis, la 13.06.2013 eliberat din detenție înainte de termen în baza încheierii judecătorei Rîșcani din 12.06.2013 - 3 ani 9 luni 7 zile;

- Învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Termenele de judecare a cauzei:

1. Instanța de fond - 26.06.2015 pînă la 21.06.2016.
2. Instanța de apel - 15.07.2016 pînă la 19.10.2016.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținînd cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunerea asupra apelului, Colegiul penal, -

a constatat:

1. Conform sentinței judecătorei Bălți din 21 iunie 2016, xxx a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în privința lui xxx în corespundere cu art.109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că, xxx, la 01.03.2015 ora 15:00, aflîndu-se la domiciliul cet.xxx în mun.Bălți str.xxx, sub pretextul folosirii temporare pe perioada 01.03.2015-09.03.2015, prin abuz de încredere, ilegal a dobîndit de la xxx un lanț de aur cu greutatea de 21,42 grame la prețul de 18.207 lei, o cruce din aur cu greutatea de 31,01 grame la prețul de 26.358,5 lei și un taser de producție chenezească de culoare neagră cu încărcător electric la prețul de 1.750 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în sumă totală de 46.315,5 lei.

3. Procurorul în procuratura mun.Bălți, Rodica Tataru, a atacat cu apel sentința, solicitînd admiterea apelului, casarea sentinței

judecătoriei Bălți din 21.06.2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acesta să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal și în baza acestei legi a-i aplica pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de a ocupa anumite funcții de administrare pe un termen de 3 ani. În baza art.85 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate a-i stabili pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni penitenciar de tip închis, cu privarea de a ocupa anumite funcții de administrare pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului a invocat că, consideră sentința în cauză ilegală și pasibilă anulării. Atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată incontestabil s-a dovedit atât vinovăția lui xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 Cod penal, instanța însă neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului xxx de la art.190 alin.(2) lit.c) CP la art.190 alin.(1) Cod Penal. Menționează că, conform art.126 alin.(2) Cod penal, circumstanța agravantă „cu cauzarea de daune considerabile” a infracțiunii prevăzută de lit.c) alin.(2) art.190 Cod penal are un caracter estimativ. Ea nu este formalizată prin prevederi legale, așa cum este cazul „proporții mari” sau al „proporțiilor deosebit de mari”, ori al „proporțiilor mici”. Reieșind din prevederile art.93 alin.(2) Cod de procedură penală, atât pe parcursul urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei în judecată, fiind audiată în calitate de parte vătămată cet.xxx de nenumărate ori a declarat „Prejudiciul cauzat în urma infracțiunii comise de către xxx este considerabil”. Ulterior, partea vătămată, fiind interogată suplimentar a menționat, că „dauna material cauzată ei în sumă de 46315,50 lei nu este considerabilă, motivînd că la moment a vîndut un apartament, că are venit bun lunar, fără a menționa care este acesta, făcînd trimitere la secretul comercial, că i-au fost restituite bunurile. Consideră că, pe parcursul examinării cauzei au fost prezentate suficiente probe ce ar dovedi cauzarea părții vătămate a daunei în proporții considerabile, și anume plîngerea din 30.04.2015 (f.d.5,8), declarațiile părții vătămate date la faza de urmărire penală (f.d. 22-23, 26,92 și 102), declarațiile părții vătămate efectuate în instanța de judecată, certificatul de cost al bunurilor însușite (f.d.96), care corespunde sumei indicate de către partea vătămată și care este destul de impunătoare pentru orice cetățean al R.Moldova. Menționează că, valoarea prejudiciului urmează a fi apreciat la momentul comiterii infracțiunii și nu după restituirea pagubei. Cu atât mai mult părții vătămate xxx, care deține profesia de avocat, îi este bine cunoscută noțiunea de „considerabil” și nu poate face trimitere la neînțelegerea acestui termen. În baza celor menționate consideră că, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate potrivit învinuirii înaintate în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, fiind determinată valoarea prejudiciului cu calificativul „considerabil”, infracțiune, care conform art.16 alin.(3) Cod penal, face parte din categoria celor grave, iar prevederile art.109 alin.(1) Cod penal, în astfel de circumstanțe, nu permite împăcarea părților.

4. Procurorul participant la proces, Liliana Pasat, în ședința instanței de apel a solicitat admiterea apelului declarat de către procuror în baza cerințelor și argumentelor expuse în cererea de apel.

Partea vătămată xxx, în ședința instanței de apel, fiind citată în mod legal, nu s-a prezentat, dar a depus cerere în instanța de apel, solicitînd examinarea cauzei penale în lipsa sa, indicînd că este de acord cu sentința instanței de fond.

Inculpatul xxx și apărătorul acestuia Spînu Oleg, au solicitat respingerea apelului declarat de către procuror ca nefondat cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

5. Verificînd argumentele apelului în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, ținînd cont de opiniile participanților la proces, Colegiul a ajuns la concluzia că apelul declarat de procuror urmează a fi admis, cu casarea sentinței adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

6. În motivarea soluției adoptate, Colegiul penal reține dispoziția art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală conform căruia, *(1) Instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

Potrivit dispoziției art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, *Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și oricăror noi probe prezentate instanței de apel.*

Dispoziția art.414 alin.(2) Cod de procedură penală stabilește că, *Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, instanța de apel dispunînd și de dreptul procesual de a le da o nouă apreciere.*

7. Pentru a se pronunța în sensul celor constatate, Colegiul reține, că în corespundere cu pct.14.2 a Hotărârii Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005 Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel, completată prin hotărârea nr.10 din 24.12.2010, apelul constituind o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi, instanța de apel urmînd să adopte una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciînd temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunînd, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Totodată, potrivit pct.14.7 a hotărîrii nominalizate chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

8. Efectuând o cercetare amplă a probelor administrate în cauză, Colegiul conchide asupra nețemeinicii concluziei judiciare a instanței de fond privind încetarea procesului penal în privința lui xxx în baza art.190 alin.(1) Cod penal, ori la adoptarea soluției, prima instanță a dat o apreciere unilaterală aspectelor de fapt a cauzei, ignorând totalmente întregul ansamblu probant, ce denotă cu certitudine elementele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal în acțiunile lui xxx.

Colegiul penal reține, că instanța de fond a judecat unilateral și superficial cauza, în lipsa unei cercetări obiective a probelor, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat constatarea greșită a aspectelor de drept, ce au dus la emiterea pe caz a unei soluții neîntemeiate și eronate.

9. Colegiul consideră că vina inculpatului xxx de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, este dovedită pe deplin și se confirmă prin ansamblul de probe administrate și cercetate în ședința de judecată, adăugător cercetate în instanța de apel și anume:

9.1. Partea vătămată xxx, fiind audiată în cadrul ședinței instanței de fond, a declarat următoarele: *Aproximativ prin anul 2010 a făcut cunoștință cu cet.xxx, care a fost condamnat de către judecătoria Dondușeni în baza art.151 alin.(4) Cod penal. După eliberarea din locurile de detenție în 2014, xxx deseori se adresa la ea cu diferite rugăminți, inclusiv ea l-a ajutat material. În vara anului 2014, ea la rugămintea feciorului ei xxx, a făcut la comandă o cruce din aur cu greutatea de 35,14 gr. și un lanț din aur cu greutatea de 21,4 gr., pe care le păstra acasă la dînsa, unde de mai multe ori xxx le-a văzut, le-a ținut în mână. La sfîrșitul lunii februarie 2015, la telefon a primit un SMS de la xxx, care a rugat-o să-i dea 250 EURO, pentru procurarea unei bărci din cauciuc cu motor, chipurile pentru un iaz, pe care se pregătea să-l arendeze. Apoi, l-a sunat pe xxx și l-a întrebat dacă încă nu a arendat iazul. I-a propus lui xxx să lase ca amanet lanțul de aur și crucea, dar el a spus că greutatea lor e mică. Peste cîteva zile xxx a telefonat-o, și i-a propus s-o ducă la un cunoscut medic particular la Chișinău. Revenind de la Chișinău, au intrat în ospete la ea acasă, xxx a început s-o convingă, pentru a-i da în folosință temporară, pînă la sosirea fiului ei a acelei cruci din aur și a lanțului din aur. Încearca s-o convingă să-i transmită acele obiecte, cu condiția că pînă la sosirea fiului ei xxx, xxx va restitui obiectele ei din aur. Ea a început să-l refuze pe xxx, știind că urma să vină acasă fiul ei xxx. Tot timpul, cît xxx cerea acele obiecte din aur, el spunea, că dorește să i-a în arendă un iaz, ce se află în pădure în raionul Ocnîța și la întîlnirile pe care le va avea, trebuie să arate ca un om de afaceri solid. Verbal s-a înțeles cu xxx că cel tîrziu la data de 07 seara sau 08 martie dimineața el va întoarce înapoi crucea din aur și lanțul din aur de împletitură „Bismarc” pentru ca la sosirea fiului xxx, ultimul să nu depisteze lipsa acelor obiecte din aur. xxx a venit la 09 martie și la întrebările unde se află acele obiecte din aur, ea de fiecare dată încerca să se eschiveze de la răspuns, doarece se temea să-i spună ultimului, că xxx a înșelat-o. Tot timpul, pe parcursul lunii martie ea l-a telefonat pe xxx și încerca să-l găsească, însă nu a reușit. Deseori xxx deconecta telefonul mobil și cînd îl conecta, la telefonul ei mobil venea sms, ea imediat îl telefona pe xxx. În acea perioadă de timp, xxx deseori îi spunea că are ceva probleme, că se afla la Edineț, că a plecat în Ucraina. Iar după ce xxx a spus, că are probleme mari chipurile în Ucraina, că a fost chiar arestat automobilul său, a fost închis automobilul. Ea s-a interesat, însă nimic din cele declarate de xxx, nu s-au adevărit. La data de 03.06.2015, aproximativ la orele 08:00, după depunerea plîngerii, la rugămintea lui xxx și soției acestuia xxx, cu a/m lor model xxx n/î xxx, au plecat la Dondușeni, unde la piața din localitate, în timp ce ea aștepta cu xxx în a/m, xxx a plecat, iar peste careva timp s-a întors înapoi, și i-a arătat crucea din aur și lanțul din aur care-i aparține ei. Le-a verificat, totul era în ordine. Deasemenea, s-a constatat, că prețul unui gram de aur cu p temporare pe un termen de o săptămînă, a acelor bejuterii, prin escrocherie le-a dobîndit ilegal, bunuri materiale în valoare de 46.315,50 lei, pricinuindu-i o daună materială în proporții considerabile (f.d.153-157).*

Suplimentar, a menționa, că, dauna materială cauzată nu este _____ pentru ea, are venit lunar bun, l un apartament. Mai mult ca atît, bunurile i-au fost restituite, și solicită să fie încetat procesul penal în privința lui xxx pe motiv de împăcare (f.d. 184-185).

9.2. Martorul xxx în instanța de fond a declarat: *că este bine cunoscută cu cet.xxx, se întîlnesc deseori. Cunoaște că ultima avea un lanț din aur și o cruce din aur cu greutatea mare, care au fost confecționate la rugămintea lui xxx, feciorul ei. A văzut și chiar a ținut în mîini acel lanț din aur și acea cruce din aur. Deasemenea cunoaște, că cet.xxx a făcut cunoștință cu un bărbat pe nume xxx, pe care l-a ajutat și care de mai multe ori venea acasă la cet.xxx La 03 martie 2015 ora 10.00 venind în ospete la cet.xxx la bucătărie, a văzut un bărbat, care s-a dovedit a fi acela pe nume xxx. La gîtul lui xxx a văzut acel lanț de aur și crucea din aur, despre care știa că-i aparține cet.xxx și care au fost confecționate cu ajutorul lui xxx. Mai apoi xxx i-a spus, că i-a dat temporar lui xxx, la rugămintea ultimului, pe o perioadă temporară acel lanț din aur și crucea din aur, însă acela nu le-a întors (f.d.158-159).*

9.3. Martorul xxx, fiind audiat în instanța de fond a declarat: *că se ocupă cu repararea calculatoarelor. Din ianuarie 2015, este cunoscut cu cet.xxx, și chiar a fost la domiciliul ei. În una din zilele lunii martie 2015, data precisă nu-și amintește, a fost acasă la cet.xxx pentru a repara calculatorul, iar cînd a ieșit afară a fost rugat de către dînsa, să se uite la un a/m de model xxx de culoare albastru- întunecat cu numere de înamtricare din xxx, care era parcat în curtea casei. Proprietarul aceluia a/m s-a salutat cu dînsul, este inculpatul xxx și el a înțeles, că este din r-l Dondușeni. La un moment dat cînd xxx s-a aplecat, el a văzut la gîtul ultimului un lanț din aur gros și o cruce din aur la fel cu greutatea mare (f.d. 157).*

9.4. Necătfînd la faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina în cele încredințate, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii încredințate este dovedită și prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate prin citirea lor în ședința instanței de apel.

- plîngere de la cet.xxx din 30.04.2015, prin care a solicitat atragerea la răspundere a lui xxx, care prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit bunurile sale prin cauzarea de daune considerabile (f.d.5);

- plîngere de la xxx din 21.04.2015 (f.d.8);

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate xxx din 06.05.2015 (f.d. 22-23);
- procesul-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate xxx din 14.05.2015 (f.d.26);
- procesul-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate xxx din 16.06.2015 (f.d.92);
- certificatul de cost al bunurilor însușite din 17.06.2015, eliberat de SRL"xxx", potrivit căruia cântărind bijuteriile din aur ridicate de la xxx s-a constatat că lanțul din aur, proba 585 cântărește 21,42grame, crucea din aur cu proba 585 cântărește 31,01 grame. La situația din 01.03.2015 prețul unui gram din aur cu proba 585 constituia 850 lei (f.d.96);
- procesul-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate xxx din 18.06.2015 (f.d.102);
- procesul-verbal de interogare a părții vătămate xxx din 03.02.2016 (f.d.153-156).

10. Toate aceste probe prezentate de către acuzatorul de stat confirmă vinovăția inculpatului xxx în comiterea infracțiunii încriminate acestuia. Astfel instanța de judecată la emiterea sentinței de încetare a procesului penal a ignorat completamente aceste probe materiale.

11. Prin urmare, Colegiul penal va aprecia din punct de vedere critic, aduse cu scop de apărare și evitare a răspunderii penale declarațiile inculpatului xxx, care audiat în ședința primei instanțe a declarat: *că pe xxx o cunoaște bine, initial aveau relații de client - avocat, apoi s-au îndrăgostit unul de altul. La sfârșitul lunii martie 2015 a fost cu xxx la medic în or. Chișinău, iar după ce au venit la Bălți a intrat la aceasta la cafea, care i-a pus un lanț și o cruce la gât, ca să arate mai bine și mai "solid". Când a venit acasă, soția sa l-a întrebat de unde le-a luat, la ce el a răspuns că de la un prieten. Electroșocherul l-a luat cu permisiunea lui xxx, deoarece avea doi câini, care mâncau păsările. Ulterior, când a fost telefonat de xxx, a răspuns soția sa - xxx, și când i-a spus cine este, xxx a aruncat receptorul, iar xxx a aruncat cartela din care motiv el nu a putut telefona. Consideră că, xxx s-a adresat la poliție cu plângere din gelozie, când a aflat că este căsătorit cu alta. I-a spus să-i întoarcă lucrurile și că nu vrea să-l mai știe. Nu s-a eschivat de la faptul ca să-i întoarcă bijuteria. Automobilul l-a vândut, a vândut și cotele de pământ, a suportat cheltuieli cu privire la tratamentul socrului, care a decedat în iunie 2015 și iarăși a avut de suportat cheltuieli de înmormântare. De aceea îndată nu a putut să întoarcă bijuteria. Lanțul l-a pus în gaj că avea nevoie de bani și la întors lui xxx când aceasta l-a cerut. La xxx a fost de 2 ori, lanțul nu l-a luat și nici nu l-a cerut, xxx singură i-a arătat mai multe lucruri după ce l-a întrebat de vrea să le poarte. N-a putut să vină să-l întoarcă mai repede, deoarece nu știa ce să-i spună soției unde pleacă. Când a pus lanțul în gaj, nu a solicitat acordul lui xxx În schimb a primit 17000 lei. Baniii îi trebuiau pentru tratamentul socrului. xxx îl telefona, însă el era ocupat și din această cauză nu răspundea la apelurile telefonice. Nu i-a declarat lui xxx despre careva probleme în Ucraina și nu știe de unde aceasta a luat informația dată. După aceasta i-a întors bijuteriile lui xxx în prezența soției sale, apoi către dînsul xxx a telefonat anchetatorului spunîndu-i că nu mai are pretenții. Vina de escrocherie nu recunoaște, deoarece primind bunurile de la xxx, avea de gînd să le întoarcă, nu avea intenție de escrocherie (f.d. 161-167).*

12. Analizînd și cercetînd suplimentar în instanța de apel probele administrate de prima instanță, referitor la vinovăția lui xxx de comiterea infracțiunii încriminate acestuia, Colegiul penal instituie că, declarațiile inculpatului xxx, în esență se contrazic cu datele faptice stabilite pe caz.

Colegiul penal, consideră că declarațiile inculpatului precum că fapta a comis-o în stare de extremă necesitate urmează a fi apreciate critic, infracțiunea fiind comisă mai devreme decît decesul socrului său, cu atît mai mult că această versiune a lui a apărut deja în ședința de judecată, la etapa urmăririi penale, acesta declarînd că bunurile au fost luate sub pretextul folosirii temporare pe un termen de o săptămînă. Astfel, se determină că acesta încă la momentul primirii bunurilor avea intenția de a le pune în gaj, cu atît mai mult că despre gajul unor bijuterii din aur avusese loc o discuție din cuvintele părții vătămate pînă la transmiterea la 01.03.2015, faptul dorinței de a lua un iaz în arendă, fiind confirmat de însăși inculpat pe parcursul audierii sale la etapa urmăririi penale.

Colegiul penal consideră, că în cadrul urmăririi penale acțiunile lui xxx corect au fost calificate, și anume însușirea prin abuz de încredere bunul, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu apreciat de partea vătămată ca considerabil și confirmat de certificatul eliberat de SRL "xxx" eliberat la cîntărirea acestora. Astfel, el după primirea bunurilor, nu a comunicat părții vătămate despre soarta bunurilor, evitînd întîlnirile și discuțiile telefonice cu partea-vătămată.

E de menționat, că dobîndire ilicită a bunurilor se prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, posesiune, a bunului. Cert este faptul că pe parcursul unei perioade mai mari de timp, cunoscînd despre situația benefică materială a părții vătămate, inculpatul prin declarații de dragoste a obținut încrederea acesteia. În special în ultimele zile pînă la primirea bunurilor de la partea vătămată, astfel, necătfînd la situația sa materială. xxx a transportat-o pe partea vătămată la medic în Chișinău și nu o dată venind tocmai de la xxx sau xxx, ascunzînd de aceasta că este căsătorit, posibil lăsîndu-i careva speranțe, știind cu certitudine că aceasta nu-i va refuza în rugăminte.

Infracțiunea de escrocherie este materială și se consumă din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după bunul său plac.

Conform art.126 alin.(2) Cod penal, circumstanța agravantă „cu cauzarea de daune considerabile” a infracțiunii prevăzută de lit.c) alin.(2) art.190 Cod penal are un caracter estimativ. Ea nu este formalizată prin prevederi legale, așa cum este cazul „proporții mari” sau al „proporțiilor deosebit de mari”, ori al „proporțiilor mici”. Reieșind din prevederile art.93 alin.(2) Cod de procedură penală, atît pe parcursul urmăririi penale cît și în cadrul examinării cauzei în judecată, fiind audiată în calitate de parte vătămată cet.xxx de nenumărate ori a declarat - „*Prejudiciul cauzat în urma infracțiunii comise de către xxx este considerabil*”. Ulterior, partea vătămată, fiind interogată suplimentar a menționat, că „dauna materială cauzată ei în sumă de 46315,50 lei nu este considerabilă, motivînd că la moment a vîndut un apartament, că are venit bun lunar, fără a menționa care este acesta, facînd trimitere la secretul comercial, că i-au fost restituite bunurile.

Colegiul penal, determină că instanța de fond neîntemeiat a reîncadrat acțiunile lui xxx din art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal în prevederile art.190 alin.(1) Cod penal, deoarece pe parcursul examinării cauzei au fost prezentate suficiente probe ce dovedesc cauzarea părții vătămate a daunei în proporții considerabile, și anume plîngerea din 30.04.2015 (f.d.5,8), declarațiile părții vătămate date la faza de urmărire penală (f.d. 22-23, 26,92 și 102), declarațiile părții vătămate efectuate în instanța de judecată, certificatul de cost al bunurilor însușite (f.d.96), care corespunde sumei indicate de către partea vătămată și care este destul de impunătoare pentru orice cetățean al R.Moldova. **Or, valoarea prejudiciului urmează a fi apreciat la momentul comiterii infracțiunii și nu după restituirea pagubei.**

13. Este vădit neîntemeiată poziția instanței de fond, care a constatat în acțiunile inculpatului xxx a infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova, în timp ce chiar partea vătămată xxx de nenumărate ori a declarat - „*Prejudiciul cauzat în urma infracțiunii comise de către xxx este considerabil*”.

Potrivit recomandării nr.56 Curții Supreme de Justiție, Cu privire la aplicarea art.109 CP și 276 CPP în cazurile împăcării părților, se menționează:

- Nu poate influența faptul cînd la judecarea cauzei o parte vătămată ori toate părțile vătămate au declarat că se împacă cu inculpatul, deoarece infracțiunea săvârșită, de la bun început, nu se încadra în prevederile art.109 alin.(1) CP. Nu poate fi modificată nici calificarea acțiunilor în baza altei norme penale pe motivul că o parte vătămată s-a împăcat cu inculpatul în privința epizodului respectiv.

14. Totodată, este de menționat și faptul, că inculpatul xxx nu recunoaște faptul comiterii infracțiunii de escrocherie, iar încetarea procesului penal de instanța de fond în privința lui pe motivul împăcării, contravine prevederilor art.109 Cod penal și art.art.285, 276 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal menționează că încetarea procesului penal în rezultatul împăcării părții vătămate cu bănuitul, învinuitul sau după caz inculpatul este reglementată atît de norma materială, cît și de cea procesual penală.

Conform prevederilor art.109 Cod penal, (1) Împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă infracțiuni prevăzute la capitolele II – VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani.

Conform prevederilor art.285 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, (2) Încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod, precum și dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art. 53 din Codul penal sau dacă se constată că: 1) plîngerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată, a fost încheiată o tranzacție în cadrul procesului de mediere sau părțile s-au împăcat – în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plîngerii prealabile sau legea penală permite împăcarea.

Conform prevederilor art.275 pct.6) Cod de procedură penală, Urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care lipsește plîngerea victimei în cazurile în care urmărirea penală începe, conform art.276, numai în baza plîngerii acesteia sau plîngerea prealabilă a fost retrasă.

Conform prevederilor art.276 alin.(1) Cod de procedură penală, (1) Urmărirea penală se pornește numai în baza plîngerii prealabile a victimei în cazul infracțiunilor prevăzute în articolele: 152 alin.(1), 153, 155, 157, 161, 173, 177, 179 alin.(1) și (2), 193, 194, 197 alin.(1), 198 alin.(1), 200, 202, 203, 204 alin.(1), 246¹, 274 din Codul penal, precum și al furtului avutului proprietarului săvîrșit de minor, de soț, rude, în paguba tutorelui, ori de persoana care locuiește împreună cu victima sau este găzduită de aceasta. La împăcarea părții vătămate cu bănuitul, învinuitul, inculpatul în cazurile menționate în prezentul alineat, urmărirea penală încetează. Procedura în astfel de procese este generală.

Așa dar, pentru realizarea împăcării prin prisma art.276 alin.(5) Cod de procedură penală, este necesar ca infracțiunea comisă să fie inclusă în dispoziția aliniatului (1), iar urmărirea penală să fie pornită în baza plîngerii prealabile a victimei. În acest context, Colegiul penal enunță că infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(2) Cod penal (escrocherie) nu se cuprinde de dispoziția aliniatului (1) al art.276 Cod de procedură penală, ca o infracțiune, unde, urmărirea penală se pornește la plîngerea prealabilă a victimei și poate avea loc împăcarea părții vătămate cu inculpatul, și deci nu cade sub prevederile art.109 Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel reține că partea vătămată xxx, a depus o plîngere la data de 30 aprilie 2015 la Inspectoratul de Poliție Bălți, prin care a solicitat organelor de poliție atragere la răspundere penală pe xxx, care prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit bunurile sale prin cauzarea de daune considerabile (f.d.5, 8).

15. Reieșind din probele administrate și menționate, Colegiul vine la concluzia că vinovăția inculpatului xxx este pe deplin dovedită și astfel, în baza acestor probe, Colegiul constată fapta criminală săvîrșită de inculpat ca fiind dovedită și anume că:

xxx, la 01.03.2015 ora 15:00, aflîndu-se la domiciliul cet.xxx în mun.Bălți, str.Independenței, 10 ap.10, sub pretextul folosirii temporare pe perioada 01.03.2015-09.03.2015, prin abuz de încredere, ilegal a dobîndit de la xxx un lanț de aur cu greutatea de 21,42 grame la prețul de 18.207 lei, o cruce din aur cu greutatea de 31,01 grame la prețul de 26.358,5 lei și un taser de producție chenezească de culoare neagră cu încărcător electric la prețul de 1.750 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 46.315,5 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului xxx se încadrează în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, cu indici de calificare – *escrocherie*,

adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

16. În circumstanțele menționate ale cauzei, Colegiul consideră că argumentele aduse în apelul declarat de procurorul în procuratura mun.Bălți, Rodica Tataru, sunt întemeiate și pot servi drept temelie pentru casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Concluzionând asupra vinovăției inculpatului xxx în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, Colegiul la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale va da deplină eficiență dispozițiilor art.61 Cod penal ce țin de scopul pedepsei penale într-u restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii crimelor analogice atât de către inculpat, cât și de alți membri a societății, urmînd să conștientizeze, că orice faptă prejudiciabilă va fi contracarată de lege, persoana ce a comis-o fiind supusă pedepsei penale, astfel fiind dobîndit scopul înfăptuirii justiției.

La fel se va ține cont și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, stipulate la art.75 Cod penal cum sunt: gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, personalitatea inculpatului, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conducîndu-se de prevederile art.61, art.75 Cod penal, Colegiul consideră că xxx poate fi corectat și reeducat în condițiile numirii unei pedepse cu închisoare, ținîndu-se cont și de prevederile art.85 Cod penal, adică comiterea infracțiunii în stare de recidivă, acesta fiind condamnat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23.05.2006 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) CP la 12 ani închisoare. Eliberat condiționat înainte de termen în baza încheierii judecătorei Rîșcani din 12.06.2013 pe un termen de 3 ani și 9 luni 7 zile.

17. Sub aspectul celor menționate și reținute, Colegiul constată temeinicia apelului depus de procurorul în procuratura mun.Bălți, Rodica Tataru, fapt pentru care în temeiul legii, Colegiul va admite apelul declarat ca fiind fondat și întemeiat.

Conform art.415 alin.(1) pct.2), art.417-418 CPP, Colegiul penal,

DECIDE :

Apelul declarat de procurorul în procuratura mun.Bălți, Rodica Tataru împotriva sentinței judecătorei Bălți din 21 iunie 2016, pe cauza penală în privința lui xxx se admite cu casarea sentinței în cauză în latura penală și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

xxx se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal cu numirea în baza acestei legi a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani în penitenciar de tip închis, cu privare de dreptul de a ocupa funcții de administrare pe un termen de 3 (trei) ani.

Conform art.85 alin.(1) Cod Penal, pentru cumul de sentințe, prin cumul parțial, adaugă la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite în baza încheierii judecătorei Rîșcani din 12.06.2013, și-i stabilește lui xxx pedeapsa definitivă 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip închis, cu privare de dreptul de a ocupa funcții de administrare pe un termen de 3 (trei) ani.

Se dispune arestarea lui xxx, imediat din sala de ședință.

Termenul de executare a pedepsei se calculează din data de 19.10.2016.

Dispozițiile sentinței judecătorei Bălți din 21.06.2016 cu privire la corpurile delictelor se mențin fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării.

Dispozițivul deciziei adoptat și pronunțat public la 19.10.2016.

Decizia motivată pronunțată și înmînată părților la XXXXXXXXXX.

Președinte de ședință, judecător

Judecătorii